

Nevítaná milost

Převod materiálu

Lukáš Klíma

Pořadí v lekci

34

Téma

Ježíš je Hospodinův služebník, který vysvobozuje, a hle, už je to tady! Ale kdo mu uvěří?

Cíl

- Děláte uslyší, že Ježíš přináší vysvobození od toho, co člověka podmaňuje (chamtivost, zloba, závist, nenávist).
- Děláte si také uvědomí, že podmínkou pro přijetí Ježíšovy dobré nabídky je to, že ji přejeme i dalším lidem.

Pro učitele

Biblický text: L 4,14–30 (Iz 61,1–3)

Výkladové poznámky

- Ježíš se vrátil z Judska, kde byl v Jordánu pokřtěn a sestoupil na něj Duch Svatý (L 3,22), domů do Nazareta, kde vyrostl. Je plný Ducha Svatého, Duch ho vede (L 4,1), jedná „v moci Ducha“ (L 4,14). Lukáš klade velký důraz na to, že Ježíš je pod vlivem Božího Ducha, což z něj dělá zaslíbeného Hospodinova služebníka podle Iz 61,1–3, nad kterým je Hospodinův Duch a který je „pomazaný“ (ἐχρυσεν echrisen, což souvisí s Ježíšovým titulem „Kristus“ — pomazaný, srov. L 9,20 a Sk 10,38), tedy uschopněný nebo zmocněný k úkolům, které mu Bůh uložil.
- Ježíš jde jako obvykle na bohoslužbu do synagogy ve svém domovském Nazaretě. Motiv Ježíše, který učí/káže v synagogách, zde tvoří rámec textového celku: „Učil v jejich synagogách...“ (L 4,15); „Kázal v judských synagogách.“ (L 4,44). Ježíš je tímto rámcem představen jako učitel, kterého všichni chválí, což je v protikladu s reakcí domácích, kteří byli nakonec vůči Ježíšovi naplněni hněvem (L 4,28).
- Ježíš pomocí citátu z proroka Izajáše představuje svůj program, do kterého na prvním místě patří „přinést radostnou zvěst“. Řecké sloveso euangelizó, které převodně označuje prorockou zvěst, vztahuje Ježíš v L 4,43 na své působení.
- Další klíčové slovo, které charakterizuje převodně prorockou činnost, kterou Ježíš vztahuje na sebe, je „propustit“/„propuštění“ (2× ve verši 18). Převodně jde o propuštění zajatců a zdeptaných na svobodu. Toto slovo označuje v evangeliu především odpuštění hříchů, které přináší Ježíš (L 1,77; 3,3; 5,20.24; 7,48.49; 24,47).
- Vítaný rok Hospodinův (řekněme „léto milosti Hospodinovy“), podle Iz 61,2 doslova „rok zalíbení Hospodinova“. Místo je doba, která je zcela určována Hospodinovou milostí (jeho odpuštěním), proto je možné tímto „zalíbením“ rozumět „milost“, která určuje tento čas.

Exkurz o létu milosti Hospodinovy

Iz 61,1 se terminologicky vztahuje k zákonu o milostivém létu (Lv 25,10 uvádí stejn? jako Iz 61,1 obrat „vyhlásit svobodu“). V tomto každých 50 let konaném roce mají podle Lv 25 všichni Izraelci, kteří kvůli finanční nouzi prodali svůj dědičný podíl země zaslíbené nebo propadli otroctví, získat zpět svou zemi a svobodu. Tak bude jejich nouze ukončena. Toto velmi konkrétní pravidlo bylo Izajášem přeneseno na aktuální situaci po návratu z babylonského zajetí. Neplatí jen zchudlým jedincům, ale celému Izraeli, kterému v bezútěšných podmínkách poexilní doby ohlašuje úplný konec vši bídy a tím začátek definitivního spasu, který Izajáš detailně líčí v 60. – 62. kapitole.

Ježíš toto aktualizované pojetí milostivého léta vztahuje na svou misii.

- Hebrejský překlad Izajáše 61,2, který místo „rok zalíbení Hospodinova“ uvádí „rok Pánův vítaný“, umožňuje následný protiklad k tomu, že „žádný prorok není vítán ve své vlasti“ (L 4,24). Prorok, který ohlašuje Hospodinem vítanou zvěst, paradoxně není vítán ve své vlasti (mezi svými), což se hned ukáže, jen co Ježíš domluví.
- Izajášova prorocká zvěst se stává Ježíšovým programovým prohlášením, které ukazuje, jakým mesiášem (pomazaným, Kristem) Ježíš je. Ve svém „kázání“ na tento prorocký oddíl Ježíš uvede, že se „dnes naplnil“. Kde jsou Ježíšova slova slyšena (přijata), tam je přítomno rozmanité osvobození člověka.
- V této fázi všichni s Ježíšem souhlasí (přisvědčovali mu), vydávali mu svědectví, to znamená, že svědčili v jeho prospěch a Ježíšova slova obdivovali jako „slova milosti“, která nečekali od „Josefova syna“. Tato pozitivní reakce se zásadně obrátí po další části Ježíšova kázání, které je ve verších 23–27.
- Ve Sk 14,3 dosvědčuje Pán (Ježíš) „slovo své milosti“ mocí konat znamení a zázraky. Zde Ježíš přebíhá žádost udivených posluchačů o potvrzení svých slov milosti nějakým zázrakem a odmítá ji dvěma příslovími. Obě přísloví jsou parafrázována v koptském Tomášově evangeliu: „Ježíš řekl: Žádný prorok není přijímán ve své vesnici; žádný lékař neléčí ty, kteří ho znají.“ (Petr Pokorný, Tomášovo evangelium, Kalich 1981, s. 73.) O Ježíšovi však neplatí, že by musel nejdříve uzdravit sám sebe, aby dokázal svou schopnost uzdravovat, ale platí o něm, že žádný prorok není uznáván doma (ve své vlasti). Ježíš nechce doma konat žádné zázraky, jen učit slovy (viz rámec širšího celku, který tvoří motiv „učil v synagogách“).
- Ježíš na údiv svých posluchačů dále reaguje odpovědí, ve které na sebe vztahuje příklady prorockých zjevení Eliáša a Elizea. Ježíš tedy nejen přichází hlásat radostnou zvěst těm, kdo jsou chudí a vyhlásit propuštění těm, kdo jsou v zajetí, ale srovnává svou misii s proroky Eliášem a Elizeem, kteří konali své mocné činy mimo Izrael. To ovšem vyvolá u Ježíšových posluchačů, kteří jsou jeho „sousedy“ (domorodci), silné rozhořčení (hněv). Ježíš se pro to stává nepřijatelným (nevítaným), neboť naznačuje, že i v jeho působení je Bohem zalíbená spása předána pohanům. To nakonec vede až ke snaze svrhnout ho ze srázu, tedy k pokusu o vraždu. Ježíšova cesta se nakonec ubírá dál.
- Programatickému vyhlášení Ježíšova poslání odpovídá také jeho programatické odmítnutí ze strany jeho lidu.

Úskali

V tomto textu je nesnadné pochopitelné, proč Ježíš předjímá negativní reakci svých posluchačů a doslova ji vyvolá tím, jak odpovídá na jejich údiv, který je z počátku pozitivní. Odpovědí může být, že tato látka, kterou má jen Lukáš, pochází z argumentace pro misii mezi pohany v?i obězaným židokřesťanům, kteří jí v rané církvi bránili. Ježíšovo domovské město Nazaret by zde pak představovalo Izrael, který evangelium nepřijímá, staví se k němu nepřátelsky a Ježíš jde proto dál (v. 30). Tedy, jde o zdůvodnění rané církve, zastoupené Lukášem, který byl sám pohan, pro misii mezi pohany.

Tento motiv lze dále aktualizovat například tím, že Ježíš je zde pro každého, že nepřišel jen kvůli těm „hodným“, „chytrým“ a „úspěšným“, jen kvůli nám, ale že jeho milost musíme přijmout i ti, se kterými máme nějaký problém, kteří jsou nám nějak podezřelí a protivní. Zřetelně se to ukazuje například na motivu propuštění (= odpuštění, tedy osvobození od toho, co nás poutá) v prosbě: „Odpušť nám naše viny, jako i my

odpouštíme našim viníkům.“ Stručně řečeno: Milost je pro toho, kdo ji sám praktikuje. Jestliže Boží milost někomu nepřijeme, sami se o ni nepřipravujeme.

Odkazy

Podrobně o motivu „léta milosti Hospodinovy“ v Ježíšově učení viz John Howard Yoder: *Ježíšova politika*, Eman 2004, kapitola — Aspekty a důsledky „Milostivého léta“, str. 66–79. Yoder se domnívá, že „Ježíš v roce 26 n. l. vyhlásil milostivé léto podle Mojžíšových opatření pro sabatový rok: odpoutání, které mohlo vyřešit sociální problémy Izraele, protože rušilo dluhy a osvobozovalo dlužníky, jejichž insolventnost je odsoudila k otroctví. Jeho uskutečnění patřilo k signálům Božího království. Ti, kteří by odmítli vejít na jeho cestu, nemohli vejít ani do Božího království.“ (str. 73).

Pro děti

Předškoláci

(Hlavní motiv: Dobrá zpráva je určena pro všechny.)

Motivační příběh: Maminka a koláč

Maminka upekla pro děti výborný koláč, který milují, moc jim chutná a strašně se na něj těšily. Už mají i hlad. Nejradši by ho celý snedly samy. Maminka rozdává kousky koláče na talířek, každému jeden. Když mají všichni, dá ještě dva kousky vedle do krabíčky a zbytek rozkrájí na velký talíř, který chce odnést na setkání po bohoslužbě. Děti se bouří: Mami, já chci ještě! Proč koláč schováváš? Do sboru upečeš i perník, ne tenhle dobrou chuť koláč, který máme rádi! Maminka ale trvá na svém: Děti, koláč rozdělím, jak jsem řekla. Zítra jdu na návštěvu, nesu ochutnat, a ve sboru jsem už slíbila, že ho přinesu. Dneska se chci prostě náš koláč rozdat. Děti jsou naštvané, jsou přesvědčené, že koláč má patřit hlavně jim, když ho dělala jejich maminka! Co myslíte vy?

Pán Ježíš prochází městy a vesnicemi, nese dobré zprávy o svém Otci (kdo je jeho Otec?). Přišel také do Nazareta, kde vyrůstal od dětství a mnoho let žil. Bylo zrovna shromáždění v synagoze (místo, kde se v sobotu židé scházeli k modlitbě a četbě Bible). Ježíše vybrali, aby četl. Pak si o tom povídali, vysvětlovali, bylo to zajímavé. Ježíš je stále překvapoval svou moudrostí. Věděli o něm také, že dělá zázraky (lidsky těžko vysvětlitelné věci). Nazareťané si mysleli a přáli, že by ty nejlepší zázraky (divy) měl dělat u nich, doma v Nazaretě, když je „jejich“. Nelíbilo se jim, že Ježíš chce jít i jinam, do jiných měst, dokonce i za cizinci nebo lidmi, kteří nežijí dobře. Ale to je jako kdyby slunce mělo svítit jen na dobré lidi. Ono ani nemůže svítit jen na ty hodné. Ani Ježíš nechodí jen za hodnými, dobrými, sympatickými lidmi s dobrou zprávou od Boha. V tom se podobá slunci. Ježíš se to snaží doma v Nazaretě vysvětlit, ale jeho sousedé se strašně rozzlobí a málem mu ublíží. Nakonec to dobře dopadne a Ježíš může jít dál, k dalším lidem, i do cizích měst. A my v tom pokračujeme. Dávat dál dobré věci, dobré zprávy je velmi důležité.

Aktivita

- Nakreslit slunce, jak svítí na všechny lidi (různé techniky).
- Koláč z prasopis: růžnost lidí + slunce
- Rozděl si upečený koláč, povídat si.
- Papírový kruh ozdobit (společně) jako koláč, rozděl (rozstříhat) podle počtu dětí („vše dobré pro...“), rozdat si nebo rozdat dalším lidem (doma, při bohoslužbě).
- Vymalovat kartičku „Dobrá zpráva“.

Pomůcky: Papír, pastelky aj.; starší barevné žasopisy, nůžky, lepidlo; upečený koláč; kruh ze tvrdky, pastelky, fixy aj., nůžky 1x; kartičky „Dobrá zpráva“ (viz příloha), pastelky, fixy aj.

Mladší školní děti

Motivační příběh

Maminka čte Šárce z pohádkové knížky: „Jednoho dne přivedli před krále Martina loupežníka, který byl odsouzen na doživotí za to, že oloupil mnoho lidí. Ve vězení strávil 20 let a teď chtěl nového krále požádat o propuštění. Všichni řekli, že ho král nechá zase uvrhnout do žaláře.“

Ale loupežník padl před králem na kolena a prosil: „Králi, slituj se nade mnou a udělej mi milost. Já se polepším a budu se živit poctivě.“

Král byl dobrý, smíloval se nad ním a propustil ho na svobodu.“

„Já bych ho na svobodu nepustila,“ vpadne Šárka mamince do řeči.

„A pročpak?“ ptá se maminka a odkládá pohádkovou knížku.

„No, protože byl předtím tak zlý.“

„To ano, ale král byl hodný, a proto mu odpustil zbytek trestu. Dal mu novou šanci k životu.“

„Ale zlým lidem by se přece nemělo odpouštět,“ namítá Šárka.

„Ale Šárko, každý z nás dovede být zlý, udělá špatné rozhodnutí nebo něco špatného. Každý se může změnit. Potřebujeme odpouštění.“

„Já ale nejsem tak zlá, jako ten loupežník,“ namítá opět Šárka a prohlíží si obrázky v knížce.

„Ano, ale odpouštění nepotřebujeme jenom tehdy, když uděláme něco moc zlého, neobejdeme se bez něho ani v mnohem menších věcech. Dneska ráno jsi vzala Šimonovi jeho autíčko a nechtěla mu ho vrátit. Šimon kvůli tomu plakal.“

Šárka si dobře pamatuje, jak dneska její malý bráška plakal, když mu vzala autíčko a schovala mu ho.

„Mami, ale co když ten loupežník, až bude na svobodě, bude zase loupit a okrádat lidi?“

„No, to záleží na něm, jestli se polepší nebo ne.“

„Já bych si přála, aby se polepšil.“ říká Šárka a podává mamince knížku.

A maminka pokračuje ve čtení: „Král Martin byl dobrý král a lidem v jeho království se žilo dobře...“

Vyprávění

Děti, myslíte si taky, že měl král Martin raději loupežníka zase uvrhnout do vězení? Necháme děti odpovídat. Potom pokračujeme. Pán Ježíš se svým sousedem ve městě, kde vyrostl — v Nazaretě, představuje podobně jako tento král. Představuje se jako ten, kdo nabízí milost a svobodu.

Ježíš to udělá pro bohoslužbu. Nejdříve najde u proroka Izajáše oddíl, který lidem nahlas přečte. Jsou to slova o Hospodinově služebníkovi, tedy o člověku, kterého si Pán Bůh používá k tomu, aby vyřídil svému lidu důležité poselství. Pán Bůh tohoto svého služebníka nejdříve náležitě vyzbrojí. Ale ne tak, že by mu dal meč

nebo neprstělnou vestu. Dá mu svého Ducha, to znamená, že mu dá sílu, moudrost a odvahu, aby správně ?íkal a dělal všechno, co Pán B?h chce.

A to, co má ?íkat, je něco radostného. Představte si třeba, jakou radost musel mít ten loupežník, když ho král Martin nenechal op?t zav?ít do v?zení, ale pustil ho na svobodu. M?žeme si představit, že tato radost dala loupežníkovi sílu, aby se opravdu polepšil a už nikoho neokrádal. A podobně to ?íkal lidem Ježíš: „Pán B?h vám odpustil vaše h?íchy, nezlobí se na vás. Nemusíte se bát, že vás potrestá. Chce, abyste měli radost z toho, že je dobrý, a abyste se polepšili, protože vás má rád.“

S Ježíšovým p?íchodem se ta Izajášova p?edpov?? o Hospodinov? služebníkovi vyplnila. Práv? ve chvíli, kdy to ti lidé slyšeli, se to začalo uskutečovat. Slova, která Ježíš ?etl, p?sobila na jejich myšlení a lidé byli p?ekvapeni, protože to od Ježíše ne?ekali.

Součástí Ježíšova poselství je taky varování před tím, co ?lov?ku tuto radost m?že vzít, co ?lov?ka m?že zotročit. Především je to chamtivost. Víte d?ti, co je to chamtivost?

M?žeme si to zase představit na tom loupežníkovi. Pro něho byly peníze d?ležit?jší než dobré vztahy s lidmi. Lidé ho nem?li rádi a báli se ho, ale loupežník si z toho nic ned?lal. Na lidech mu nezáleželo, hlavn? že m?l hodně pen?z. Až když ho chytili a hrozil mu trest, tak si teprve uv?domil, že mu jsou peníze na nic a že zbytek života stráví ve v?zení. Tedy, že si kv?li pen?z?m život úpln? zkazil.

Podobně jako chamtivost m?že ?lov?ku pokazit život taky zloba, závist, nenávist... To všechno jsou v?ci, od kterých nás chce Pán B?h skrze svého služebníka osvobodit. Pán Ježíš chce, abychom si zav?as uv?domili, co náš život ničí a na ?em naopak v život? záleží, co je opravdu d?ležité. A jeho radostná zv?st je v tom, že i když jsme už něco pokazili, tak je z toho cesta ven. Podobně jako tomu loupežníkovi, i nám nabízí B?h milost, tedy odpuštění a možnost začít znovu a líp.

Lidé, kte?í to tenkrát v Nazaret? na bohoslužb? od Ježíše slyšeli, tím byli p?ekvapeni. To, co psal prorok Izajáš, sice už dávno znali, ale znali taky Ježíše, který s nimi vyr?stal, a neum?li si představit, že by se to, co psal Izajáš, vztahovalo zrovna na Ježíše. Že by Ježíš byl tím Hospodinovým služebníkem, který vyhlašuje Boží milost? To jim p?ipadalo divné. Vždy? Ježíše znali jako syna obyčejného tesaře Josefa.

A to, co je pak úpln? naštvalo, bylo, když Ježíš ?ekl, že se Boží milost, Boží dary vztahují i na pohany. Na lidi, kte?í proroka Izajáše v?bec ne?etli a Hospodina, jejich Boha, neznali. Vždy? pohané si to v?bec nezaslouží, aby jim taky Pán B?h odpustil a choval se k nim tak velkoryse!

Vzpome?me si na Šárku z našeho úvodního p?íběhu, jak ?íkala mamince, že by tomu loupežníkovi milost nedala, že by ho na svobodu nepustila. Šárka se nad tímto svým postojem zamyslela, když jí maminka p?ipomněla, co Šárka provedla svému malému bráškov?i. Ale Ježíšovi posluchači se takto nezamysleli, když jim Ježíš p?ipomněl, že proroci d?ív pomáhali i pohan?m. Naštvali se a cht?li se Ježíše zbavit. Protože nep?áli Boží dobrotu jiným, sami se o ni p?ipravili tím, že Ježíše vyhnali ze svého m?sta.

Další nám?ty

Zažily jste, d?ti, nějakou dobrou zprávu? Kladné p?ekvapení? — Nepíše se písemka, narození sourozence (dít?te), p?íjemná návštěva, uzdravení, dobré výsledky zdravotních test?, vít?zství v závodech, výhra v n??em, objevení n??eho (nový lék), šťastný návrat, šťastné shledání, něco se podaří, usmí?ení, odpuštění dluhu, konec války nebo násilí...

Co p?eješ sob?, p?ej i druhým. B?h Ti p?eje vše dobré, Ty p?ej všem ostatním.

Co ?lov?ku pom?že změnit sv?j život k lepšímu? P?íslost, tresty, kritizování až k bezvýchodnosti, nebo (ne?ekané) milosrdenství, odpuštění?

Aktivita

- Omalovánka (odkaz najdete pod textem úlohy, pod nadpisem Kam dále).
- Vymalování, ozdobení karet s vybranými biblickými verši k tématu („dobrá zpráva“), rozdání účastníkům.
- Dřít n?co jen levou rukou (omezení) — podepsat se, u?esat se, nakreslit n?co, ust?ihnout, jíst lžící...).
- Uzly na látkovém kapesníku: děti dostanou látkový kapesník, udělají si na něm uzel (potíže, h?ích aj.), úkolem je zbavit se uzlu — mít volný kapesník, ale nesmí si ho rozvázat sám sob?. M?že jen druhému a naopak.

Pomůcky: Omalovánka z přílohy, pastelky, fixy aj.; připravené karty s biblickými verši; papír, h?eben, pastelky/tužka, n?žky, lžičky, jogurt/kaše; látkové kapesníky

Starší školní děti

(Hlavní motiv: (ne)děv?ryhodný hlasatel.)

Mám pro vás dobrou zprávu: Od zítra je zrušená povinná školní docházka. Nemusíte do školy. M?žete se u?ít, jak a kdy chcete. V?nujte se kamarád?m, po?íta?i, sportu, bavte se, d?lejte, co máte rádi... Co tomu říkáte? V?íte mi? Kdo by mohl opravdu zrušit školu? Ministr? Prezident? Jak by vypadal ?lov?k, kterému byste to v?ili? M?že vypadat jako já? Oby?ejn?... Spíš ne? Ale kdyby ta zpráva byla pravdivá, to by byla pecka!

O n?em podobném nám vypráví evangelista Lukáš. Ježíš za?íná ve?ejn? u?ít v Galileji po synagogách a je všemi chválen. P?ijde do Nazareta, kde vyrostl, a v sobotu jde na bohoslužbu do synagogy. Co je synagoga? Jak zhruba probíhá židovská bohoslužba? Ježíše vyzvali, on povstal, aby ?etl z Písma. Podali mu svitek s textem proroka Izaiáše a on našel verše:

Duch Hospodin?v je nade mnou; proto mne pomazal, abych p?inesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych uzdravil ty, kdo mají zraněné srdce, abych vyhlásil zajatc?m propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.

Pak ?ekl: Dnes se splnilo toto Písmo, které jste slyšeli. — Nazare?ané jsou překvapeni, ale zdají se ochotni p?emýšlet, uvažovat, jak by to bylo možné. Byla by to bomba! Verše se vztahují na Mesiáše, zachránce, spasitele, kterého Židé o?ekávají. Před nimi stojí prostý, dospělý muž, kterého vid?li vyr?stat v díln? tesa?e Josefa. Je ale známý svou moudrostí. To by bylo n?co, kdyby Mesiáš p?išel z Nazareta! Náš Mesiáš! Pro nás bude mít n?co extra, my jsme mu byli nejbližší, skoro jako rodina. O?ekávání výhod, zázrak?, pochybnosti... Nazare?ané by si cht?li Ježíše p?ivlastnit. P?ichází ale studená sprcha, Ježíš ?te jejich myšlenky: *Moje u?ení a moje ?iny se vám nebudou líbit. Cht?li byste m? mít pro sebe, jen pro pravé Židy. Vzpomínáte ale? V Izraeli za Eliáše bylo mnoho vdov, a p?ece byl Hospodinem poslán k cizince do Sarepty, kde vzk?ísil jejího syna. Mnoho bylo malomocných za Elizea, ale uzdraven byl jen cizinec Náman.* Je to provokace. Nazare?ané jsou roz?arováni, roz?ílení, hn?v se p?enáší jako požár (davová psychóza?) celou synagou. Vyvr?ou Ježíše ven ze synagogy, ven z m?sta až na sráz hory, aby ho shodili dol? jako n?koho cizího. Snad si n?kdo z nich rozpomene na „nezabiješ“, snad p?ese všechno ucítili Ježíšovu moc, Hospodinova ducha, takže mezi nimi prošel a pokračoval na své cest? s radostnou zvěstí (evangeliem) do m?sta Kafarnaum.

Podněty pro rozhovor

- Zažili jste velká o?ekávání, která jste nemohli nebo necht?li splnit?
- Stalo se vám, že jste o n?em mluvili, a druhý nerozum?l, vedl si svou jako hluchý?
- Rozzlobili jste n?koho svými názory nebo tím, co jste ?íkali? Nebo naopak?

- Jsou i kolem nás chudí, nemocní, nesvobodní, lidé v bezvýchodné situaci podobní, jak o nich píše Izaiáš?
- Můžeme pro ně něco udělat? Příklad: Stavíme lidi na nohy (Diakonie ČCE v Etiopii), Skutečný dárek (řevňk v tísní) aj.
- Jak si představujete „rok milosti Hospodinovy“? Co je podle vás „milost“?
- Jak může „Hospodinova milost“ přijít i do našeho okolí?
- Jak by se projevila? V Íase Izraele bylo jednou za 50 let „milostivé léto“, kdy byli propuštěni lidé z otroctví, byly odpuštěny dluhy (za které pykaly další generace v otroctví).
- Víte, co je davová psychóza nebo lynčování?

Aktivita

- Vymyslet dobrou zprávu pro dnešní dobu.
- Vybrat si z nabídnutých veršů a vyrobiť (si) kartičku nebo záložku.
- Viz též aktivity v oddíle *Mladší školní dítě*.

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Duch Hospodinův je nade mnou... poslal mně, abych vyhlásil zajatcům propuštění. (L 4,18).

Rituál

Pro lukášovské příběhy se bude hodit zpracování refrénu písně *Má duše Boha velebí*. Můžete ho buď recitovat nebo zpívat.

Solo: Má duše Boha velebí

Všichni: chválu vzdává

Solo: Pánem je nejen na nebi

Všichni: Buď mu sláva!

Okénko do bohoslužeb

Co je pro vás dobrou zprávou? Těba to, že dostanete něco, co jste si už dlouho přáli? A vadilo by vám, kdyby to dostali všichni? I ti, kteří si to podle vás nezaslouží?

Evangelista Lukáš do svého evangelia zapsal příběhy o tom, jak takovou dobrou zprávu přinesl Ježíš do místa, kde vyrůstal. Dneska v neděle si budeme vyprávět, co to bylo za zprávu a jestli ji přijali.

Jako rekvizitu můžeme připravit velkou obálku a ptát se, co by v takové obálce mohlo být. Můžeme zůstat u rozhovoru (o tom, jaká zpráva je v zavěšené obálce, se dovíte v NŠ) nebo obálku otevřít a vytáhnout z ní svitek nebo Bibli nebo popsání papír...

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme ti, že nás zbavuješ toho, co nám bere radost ze života, co ničí naše vztahy, co nás uzavírá jako do vězení. Prosíme, pomáhej nám přát tvoji dobrotu a milost všem lidem, i těm, kteří jsou nám

nesympati?tí. Amen.

Kam dále

[Plzáková, Elen: Kázání v Nazaret? \(katechetická p?íprava z cyklu Pozvání na ces...](#)

[Karti?ky „Dobrá zpráva“ k oddílu pro p?edškoláky](#)

[Omalovánka pro oddíl pro mladší školní d?ti](#)

Odkaz na píse?

[Posila na cestu \(SV135\)](#)

[Všechny d?ti v celém sv?t? \(BTS6\)](#)

[V království Božím místa dost \(EZ694\)](#)

[Pro? pro Krista nem?li místa \(SV269\)](#)

[Nám pomoz, Pane milý \(EZ631\)](#)

[Mír na zemi daruj nám \(EZ702\)](#)

Cílová skupina

[P?edškolní](#)

[Mladší školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál p?ece nejdeme sami III \(S Markem + S Matoušem a Lukášem\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Lukáš 4,14–30](#)